

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน เช่น นักเรียนไม่สนใจกิจกรรมของสังคม ละเลย ข้อบังคับของโรงเรียน เชื่อเพื่อนมากกว่าผู้ปกครองหรือครู การไม่ตั้งใจเรียน การหนีเรียนการแต่งตัวไม่สุภาพ แสดงท่าที่ไม่เหมาะสมในสถานที่ต่างๆ รวมทั้งมีพฤติกรรมไปในทางซื้อขาย ระหว่างกลุ่มนักเรียนด้วยกัน เป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประ不然ของสังคมส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนตกต่ำลง เพิ่มความหนักใจให้แก่ผู้บริหาร โรงเรียน คณะกรรมการและ ผู้ปกครอง ขณะเดียวกัน นักเรียนก็หันไปให้ความสนใจเรื่องของเกมและสื่อต่างๆ เพื่อความบันเทิงมากขึ้น ทำให้การแบ่งเวลาสำหรับการศึกษาและความรู้ด้วยตนเองลดน้อยลง ประกอบกับสภาพสังคมไทยก็เปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็นครอบครัวเดียว พ่อแม่ทุ่มเทเวลาทำงาน หาเงิน เพื่อใช้เงิน และเทคโนโลยีเด็ก เช่น ซื้อที่วี ซื้อเครื่องเล่นเกมคอมพิวเตอร์ให้ลูกเล่นที่บ้าน เพราะคิดว่าเด็ก ปลดปล่อยกว่าที่จะให้ลูกไปเล่นนอกบ้าน จึงทำให้เกิดผลเสียต่อพัฒนาการของนักเรียน แม้ว่าประเทศไทยจะมีการใช้ระบบประมาณมากเพื่อพัฒนาการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการปฏิรูปการศึกษา การพัฒนาคุณภาพการศึกษาฯลฯ แต่ปัญหาการศึกษาของเด็กไทยยังมีอยู่มาก

เพื่อทำให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวนักเรียน ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ ทั้งทางด้านความรู้ คุณธรรม สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว รู้จักพึงตนเอง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุข สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติจึงได้พัฒนามาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นกรอบในการประเมินคุณภาพและเป็นแนวทางให้หน่วยงานและสถานศึกษามุ่งพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานต่างๆ ซึ่งคณะกรรมการศึกษาธิการหันชอบในหลักการในคราวประชุมเมื่อวันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2543 มาตรฐานการศึกษามีทั้งหมด 27 มาตรฐาน 91 ตัวบ่งชี้ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ มาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานด้านกระบวนการ และมาตรฐานด้านปัจจัย มาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ที่ 1 มีวินัย มีความรับผิดชอบปฏิบัติตาม

ระเบียบและหลักธรรมเบื้องต้นของแต่ละศาสนา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2545 : 14) การปลูกฝังและเสริมสร้างวินัยให้แก่คุณในชาติ จึงต้องดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่องและไม่ปลดปล่อยให้เป็นภาระหน้าที่ของรัฐบาลแต่ฝ่ายเดียว หากแต่เป็นหน้าที่ของประชาชนในชาติทุกฝ่ายจะต้องช่วยเหลือและร่วมมือกัน โดยเริ่มที่เยาวชนซึ่งเป็นนักเรียนตั้งแต่แรกเกิดขึ้นไป ด้วยการฝึกฝน อบรมจนเป็นนิสัย และนำร่องเบี่ยงบินยังที่ฝึกฝนไว้ในนั้นออกไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน ในชุมชนให้ประพฤติปฏิบัติตามไปด้วย วินัย จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็น สำหรับนักเรียน เพราะ “วินัย” เป็นคุณสมบัติที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ประพฤติคือและเป็นคุณสมบัติพื้นฐานในการดำเนินชีวิตต่อไปในอนาคต และวินัยจะเป็นสิ่งที่ช่วยในการเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพราะวินัยจะเป็นสิ่งที่ป้องกันจากสิ่งที่รบกวนขั้วยุการเรียนรู้ และทำให้การเรียนรู้ถูกรับกวนน้อยที่สุด

ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญการสร้างวินัยในตนเองสำหรับนักเรียน จึงมีแนวคิดจะประยุกต์องค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีสื่อและการสื่อสารมาใช้ประโยชน์ในการสร้างสื่อวิดีโอทัศน์สารคดีเพื่อช่วยประชาสัมพันธ์และการสร้างการมีระเบียบวินัยในตนเอง โดยการสื่อสารให้ผู้ชมกลุ่มเกิดความตระหนักรับรู้ เข้าใจ จดจำเรื่องราว และคุณค่าของมีระเบียบวินัย โดยวิธีการเริ่มต้นจากการเก็บข้อมูลความต้องการจากตัวแทนของกลุ่มเป้าหมายและกลุ่มประชากรที่เกี่ยวข้องโดยตรง จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และคัดเลือกหาวิธีการผลิตสื่อสารคดีที่เหมาะสมทั้งด้านเทคนิคและเนื้อหาของเรื่อง จากนั้นจึงสร้างเครื่องมือ โดยแบ่งงานวิจัยเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนการผลิตสื่อสารคดีและส่วนบ่งชี้ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและความพึงพอใจ เมื่อจัดทำเครื่องมือเสร็จจะนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งส่วนบ่งชี้นี้จะเป็นเครื่องยืนยันความเหมาะสมของสื่อวิดีโอทัศน์ในการประชาสัมพันธ์และการมีระเบียบวินัยในตนเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อพัฒนาสื่อวิดีโอทัศน์สารคดีเพื่อการประชาสัมพันธ์และการสร้างการมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียน
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความพึงพอใจจากสื่อวิดีโอทัศน์สารคดีเพื่อการประชาสัมพันธ์และการสร้างการมีระเบียบวินัยในตนเองของนักเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

หลังจากที่ได้ทำการศึกษาวิจัยและได้เผยแพร่ผลการวิจัยตามกรอบแห่งเวลา ก่อให้เกิดประโยชน์ที่สำคัญหลายด้าน ดังนี้

1. ได้ข้อมูลสภาพการมีระเบียบวินัยในตนของนักเรียน ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการสร้างเสริมวินัยด้วยสื่อวีดีทัศน์
2. ได้พัฒนาสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ตามความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียนและผู้ปกครอง เป็นต้น
3. ผลการเผยแพร่สื่อ ได้ช่วยกระตุ้นความสำนึกรักนักเรียนและเยาวชนให้มีการสร้างเสริมวินัยด้วยตนเอง และช่วยผลักดันให้หน่วยงานที่รับผิดชอบนำไปกำหนดแผนและนโยบาย เกี่ยวกับการพัฒนานักเรียนและเยาวชนให้สอดคล้องกับการพัฒนาสังคมในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้ได้กำหนดขอบเขต ดังนี้

1. ขอบเขตของการสร้างสื่อวีดีทัศน์
 - 1.1 ด้านเนื้อหา กำหนดลักษณะรูปแบบ (Theme) ตลอดจนเนื้อหา บทบรรยาย บทสนทนา ทั้งภาพและเสียง ต่างๆ ที่ปรากฏในสื่อวีดีทัศน์ ให้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และสร้างการมีระเบียบวินัยในตนของ ให้มีลักษณะที่สร้างสรรค์ สวยงาม สื่อสารให้เข้าใจได้ง่าย และสอดคล้องกับแนวคิดของงานและเนื้อหาที่ผู้ผลิตกำหนด
 - 1.2 ด้านสถานที่ ดำเนินการถ่ายทำสื่อวีดีทัศน์ที่โรงเรียนสันป่าบึงวิทยาคม และชุมชนตำบลสันป่าบึง อําเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่
 - 1.3 ด้านเทคนิคถ่ายทำและตัดต่อภาพยนตร์ คันค่าวาและศึกษาทฤษฎี เทคนิคการถ่ายทำ การตัดต่อภาพและเสียง ที่ใช้ในการผลิตสื่อที่ดี มานำเสนอใช้ในการสร้างสื่อวีดีทัศน์สารคดีเพื่อการประชาสัมพันธ์และสร้างการมีระเบียบวินัยในตนของนักเรียน
 - 1.4 ด้านเวลาในการนำเสนอสื่อ ได้จากการวิเคราะห์ค่าตามปลายเปิดที่ผู้สอน แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสื่อวีดีทัศน์

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา ครูประจำชั้น ผู้ปักธงนักเรียนและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทรราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2556 รวมทั้งสิ้น จำนวน 1,078 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหาร ซึ่งเลือกอย่างเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้อำนวยการ โรงเรียน และรองผู้อำนวยการ โรงเรียนฝ่ายกิจการนักเรียน รวมจำนวน 5 คน

กลุ่มที่ 2 ครูประจำชั้นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทรราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2556 ซึ่งเลือกอย่างเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 12 คน

กลุ่มที่ 3 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทรราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2556 ซึ่งเลือกอย่างเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เกณฑ์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5 จำนวน 40 คน

กลุ่มที่ 4 ผู้ปักธงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทรราชวิทยาลัย ซึ่งเลือก อย่างเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เกณฑ์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5 จำนวน 40 คน รวมทั้งสิ้น 97 คน

3. ขอบเขตด้านสถานที่

การวิจัยครั้งนี้ใช้โรงเรียนนวมินทรราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ และเป็นสถานที่การของ โรงเรียนเป็นสถานที่การวิจัย

4. ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยครั้งนี้ ใช้ระยะเวลาตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2556 ถึง มกราคม 2557

5. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่จะศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

5.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ นักเรียน ผู้บริหาร ครู ผู้ปักธงนักเรียน วิศวะศัลศึกษา คดีเพื่อ การประชาสัมพันธ์และสร้างการมีระเบียบวินัยในตนเอง

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1) ระดับความพึงพอใจของนักเรียนภายหลังจากการชุมนุมวิศวะศัลศึกษา

2) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสื่อวิศวะศัลศึกษาคดีเพื่อประชาสัมพันธ์ เยาวชนให้ทราบถึงความสำคัญของการมีระเบียบวินัยในตนเอง

3) ความพึงพอใจจากการได้ชัมสื่อวิดีทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง หลังรับชมสื่อ
วิดีทัศน์สารคดิเพื่อประชาสัมพันธ์เยาวชนให้ทราบถึงความสำคัญของการมีระเบียบวินัยในตนเอง
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทรราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีลำดับขั้นการดำเนินการ คือ

1.1 ขั้นเตรียมการ

1.1.1 ศึกษาทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างการมีระเบียบวินัย

1.1.2 เลือกเรื่อง เนื้อหา วิธีการนำเสนอ

1.1.3 จัดทำแบบสอบถาม เก็บข้อมูลความต้องการของบุคลากรที่เกี่ยวข้องแล้ว

นำมามีเคราะห์เป็นตัวกำหนดทิศทางการดำเนินการ

1.1.4 สร้างบทสารคดิ เป็นสตอร์บอร์ด เรื่องราวที่จะนำเสนอ

1.1.5 นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา

1.1.6 จัดทำเครื่องมือเพื่อสอนตามผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มตัวอย่าง

1.1.7 วางแผนการถ่ายทำสารคดิ

1.2 ขั้นตอนการดำเนินงานผลิตสื่อวิดีทัศน์

1.2.1 สร้าง/ถ่ายทำสารคดิตามแผนการดำเนินงาน

1.2.2 ตัดต่อสื่อวิดีทัศน์ให้เสร็จสมบูรณ์

1.2.3 นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อทำการปรับปรุงแก้ไข

1.3 ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและความพึงพอใจ

1.3.1 ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามก่อนชมสื่อวิดีทัศน์สารคดิ

1.3.2 ให้กลุ่มตัวอย่างชมภาพยนตร์สารคดิ

1.3.3 ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามหลังชมภาพยนตร์สารคดิ

1.3.4 สรุปผล

2. การจัดทำสื่อวิดีทัศน์ชุดนี้จะจัดทำโดยเผยแพร่ให้เฉพาะกลุ่มนักเรียน ผ่านการเปิด
รับชมในชั้นเรียน ซึ่งมีการทดสอบประสิทธิภาพและความพึงพอใจ โดยตอบแบบสอบถามทั้งก่อน
และหลังการชมสื่อวิดีทัศน์ที่สร้างขึ้น